

Fotografía de Joan Roig

LA HISTÒRIA DES DE LA CONSTRUCCIÓ. RESTAURACIÓ DE L'ESGLÉSIA D'UTIEL

L'església de l'Assumpció d'Utiel, exponent del gòtic tardà valencià de la primera meitat del segle XVI, es troba en procés de restauració. S'han dut a terme 2 de les 3 fases previstes, que consisteixen en el reforç de la fonamentació, la substitució de la coberta i la consolidació i repristinació del seu interior.

Al llarg de la conferència, es descriuran les solucions que es van fer servir en el segle XVI per a la seu construcció, les successives reformes i restauracions dutes a terme a través del seus 500 anys d'història i les tècniques recents de restauració usades en l'última intervenció.

Veurem com la informació obtinguda durant l'execució dels treballs de restauració ha permès, d'una banda, contrastar la realitat física amb la documentació històrica disponible, de manera que aquesta s'ha pogut verificar, concretar i situar dins de la composició arquitectònica de l'edifici; i d'una altra, com, a través de l'observació des de la situació privilegiada que permeten els mitjans disponibles durant les obres –bastides, cales estratigràfiques, arqueològiques o muràries-, es pot ampliar el coneixement de la història de la seu construcció, desenvolupament i transformació al llarg dels 500 anys de vida de l'edifici.

LA HISTORIA DESDE LA CONSTRUCCIÓN. RESTAURACIÓN DE LA IGLESIA DE UTIEL

La iglesia de la Asunción de Utiel, exponente del gótico tardío valenciano de la primera mitad del siglo XVI, se encuentra en proceso de restauración. Se han llevado a cabo 2 de las 3 fases previstas, consistentes en el refuerzo de la cimentación, la sustitución de la cubierta y la consolidación y repristinación de su interior.

A lo largo de la conferencia se describirán las soluciones que se utilizaron en el siglo XVI para su construcción, las sucesivas reformas y restauraciones realizadas a través de sus 500 años de historia y las recientes técnicas de restauración utilizadas en la última intervención.

Veremos como la información obtenida, durante la ejecución de los trabajos de restauración, ha permitido por un lado contrastar la realidad física con la documentación histórica disponible, de forma que esta se ha podido verificar concretar y situar dentro de la composición arquitectónica del edificio y de otra parte como, a través de la observación desde la situación privilegiada que permiten los medios disponibles durante las obras –andamios, catas estratigráficas, arqueológicas o murarias- se puede ampliar el conocimiento de la historia de su construcción, desarrollo y transformación a lo largo de los 500 años de vida del edificio.